

Καλλιεργητές και Καλλιέργεια ένας ευεργετικός συνδυασμός!

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική Ζωή](#)

[πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου, Θεολόγος - ΜΑ \(Ορθόδοξη Θεολογία\) ΕΑΠ](#)

Αγαπητοί αναγνώστες, όλοι λίγο-πολύ έχουμε παρατηρήσει ότι ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, υπάρχουν Ενοριακές και Μητροπολιτικές προσπάθειες, με λατρευτικές εκδηλώσεις, ομιλίες, καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, δράσεις και δραστηριότητες, με αφορμή της Πανηγύρεως και της μνήμη Αγίων Ιερών Ναών ή κάποιων ιστορικών γεγονότων κ.α. Μεγάλη ευλογία και μεγάλο πνευματικό όφελος έχουν όσοι συμμετέχουν σε τέτοιες πρωτοβουλίες και προσπάθειες. Σε αυτό το άρθρο θα προσπαθήσουμε να αιτιολογήσουμε το γιατί, ακολουθήστε μας .

Πριν αιτιολογήσουμε, οφείλουμε καταρχήν να τονίσουμε μια καθολική αλήθεια, την οποία την έχουμε αναφέρει σποραδικά σε παλαιότερα άρθρα μας: «Η Εκκλησία σώζει γι αυτό που είναι (το σώμα Του Χριστού) και όχι γι αυτό που κάνει (πνευματικό και ποιμαντικό έργο). Αυτό οφείλουμε να το ξεκαθαρίσουμε μέσα μας μία και καλή και διαπαντός. Όταν συμβεί αυτό και το «χωνέψουμε» καλά, τότε θα

απαλλαγούμε από ανώφελες συγκρίσεις και ανταγωνισμούς μεταξύ των Ενοριών και των Μητροπόλεων, στο τι κάνουμε ή δεν κάνουμε, αφού αρκεί να ανήκουμε και να είμαστε μέλη του «Είναι» της.

Όμως υπάρχει και μια άλλη φράση της οποίας ακολουθεί και συμπληρώνει την προηγούμενη φράση και αλήθεια, την οποία οφείλουμε ιδιαίτερα εμείς οι Ποιμένες (Ιεράρχες και Ιερείς) να γνωρίζουμε και να εφαρμόζουμε γιατί θα δώσουμε λόγο στον Αρχιποίμενα Χριστό : «αλλά επειδή είναι (σώμα Χριστού) κάνει...»! Οφείλουμε δηλαδή συστηματικά και συντονισμένα, να φροντίζουμε για τον Καταρτισμό, την Κατήχηση, την πνευματική Καλλιέργεια ωφέλεια και βελτίωση του ποιμνίου μας αλλά και του ίδιου μας του εαυτού.

Σε αυτή την κατεύθυνση λοιπόν, κάποιες Ενορίες όπως π.χ. οι Ιεροί Ναοί Αγίου Δημητρίου τόσο του ομώνυμου Δήμου, όσο και του Βύρωνα με τα λεγόμενα «Δημήτρια» ή την Ευαγγελίστρια Πειραιώς με το «Ενορία εν δράσει» κ.α. . Ημερίδες, αφιερώματα, συνέδρια και εκδηλώσεις Μητροπόλεων με αφορμή τώρα τα 200 χρόνια από την κήρυξη της επανάστασεως και της ανεξαρτησίας της πατρίδος μας, όσο και στη μνήμη τοπικών Αγίων και όχι μόνο κ.α. Ομιλητές ειδικοί και καταρτισμένοι και μάλιστα πολλοί από το Άγιο Όρος (που ιδιαίτερα για τις γυναίκες είναι μια μοναδική ευκαιρία να τους δουν και να τους ακούσουν από κοντά) καταθέτουν τις γνώσεις τους, τις εμπειρίες τους, τα τάλαντά τους, μέσα από ενδιαφέροντα θέματα που τους έχουν δοθεί από τους διοργανωτές. Το ευχάριστο είναι ότι μέσω του διαδικτύου ή του ραδιοφώνου και της τηλεοράσεως,

μεταδίδονται απευθείας και άρα δεν απαιτείται πλέον η σωματική μας παρουσία ή μπορούμε να τις ακούσουμε μαγνητοσκοπημένα όποτε και όσες φορές θέλουμε.

Επομένως από την συμμετοχή των ομιλητών από όλες τις γωνίες της πατρίδος μας και όχι μόνο, όσο και των ακροατών που τις παρακολουθούν, κάνει αυτές τις προσπάθειες εκκλησιολογικά οικουμενικές που αφορούν όλο το σώμα της Εκκλησίας και το παραγόμενο υλικό είναι μια πολύτιμη παρακαταθήκη για όλο το ποίμνιο και θα λέγαμε και για όλο τον κόσμο και θα ήθελε να εντυφλήσει και να ασχοληθεί με τα θέματα που τίγονται.

Πέρα όμως από αυτά που λέγονται και ακούγονται σε αυτές τις εκδηλώσεις και την σπουδαιότητα των ομιλητών που τις έκαναν, υπάρχει και μια προοπτική την οποία οφείλουμε να μην παραγνωρίζουμε αλλά ίσα-ίσα είναι το ζητούμενο. Φυσικά αναφερόμαστε στην εφαρμογή και την υιοθέτηση ότι καλό ακούσαμε και μας ταιριάζει στη προσωπικότητά μας για την βελτίωση της πνευματικής μας ζωής. Αν μείνουμε μόνο στη γνώση, είναι σημαντική βέβαια, αλλά ίσα-ίσα τότε έχουμε μεγαλύτερη ευθύνη ως Χριστιανοί, γιατί τώρα που γνωρίζουμε το σωστό και την αλήθεια οφείλουμε και να την εφαρμόζουμε γιατί τότε έχουμε αυτό που λέγανε οι πατέρες μας «Πράξις θεωρείας επίβασις».

Αλλιώς αν δεν τα πράττουμε απλά τα λέμε για να τα λέμε, μοιάζουμε με αυτόν τον «κυνηγό» που αναζητούσε δήθεν «ίχνη λέοντος» και ρωτούσε τους περαστικούς αν έχουν δει για να του τα υποδείξουν, ώστε ταυτόχρονα να αποσπάσει και τον θαυμασμό τους ότι δήθεν είναι ατρόμητος και τολμηρός. Όταν κάποιος όμως του είπε ότι ξέρει να του δείξει όχι μόνο τα ίχνη του αλλά που είναι το ίδιο το λιοντάρι, τότε εκεί φάνηκε η δειλία του και είπε «όχι εγώ τα ίχνη του μόνο ψάχνω»! Ας μην είμαστε και εμείς λοιπόν σαν αυτόν τον «κυνηγό», αλλά να είμαστε ποιητές όσων ακούγονται αλλά φυσικά μας ταιριάζουν, γιατί θέλει διάκριση και δεν είναι όλοι για όλα ή τουλάχιστον δεν είναι στο πνευματικό επίπεδο να τα κάνουν όλα! Αμήν!

axrhstou.blogspot.com

<https://bit.ly/307GxGC>